

ĐỨC TIN

 Nhưng anh chị em phải sử dụng đức tin nơi Đức Chúa Trời, để khiến nó hoạt động. Hiểu không? Vì vậy anh chị em có sự sống lại của riêng mình bên trong anh chị em. Sự sống lại nằm bên trong anh chị em, trong tâm thần của anh chị em.

2 Vậy thì, anh chị em biết đấy, khi Chúa Jêsus chết trên thập tự giá, “Linh hồn Ngài đi xuống địa ngục và giảng cho các linh hồn trong tù, là những kẻ không ăn năn trong những ngày nhین nhục của Nô-ê.” Thân thể Ngài đi vào trong mồ mả. Nhưng, trước khi Ngài chết, Ngài đã giao phó Thần Linh Ngài vào trong tay của Đức Chúa Trời. Vào trong tay... “Tôi giao Thần Linh tôi vào trong tay Cha.” Vậy, anh chị em thấy, Thần Linh Ngài đi về với Đức Chúa Trời; linh hồn Ngài đi xuống âm phủ; thân thể Ngài đi tới mồ mả.

3 Vậy thì, Linh ấy mà đã ở trong Ngài là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. “Thánh Linh ấy, nhiều lần và nhiều cách, đã xúc dầu cho các đấng tiên tri, để mang Sứ điệp đến cho dân sự; trong những ngày sau rốt, phán dạy qua Đấng Christ; và bây giờ, trong những ngày này ở đây, qua Phúc Âm.” Bây giờ, khi chúng ta tiếp nhận Đấng Christ vào trong lòng mình, đó là tất cả những gì chúng ta cần. Đó là Sự sống Đời đời.

4 Vậy thì, Đấng Christ không thể trở lại cho đến khi ba ngày đã được trọn. Bởi vì, Thánh Linh Ngài ở phía sau một tấm bình phong, giống như một thanh chắn, giống như thế này, để Ngài không thể vượt qua thanh chắn ấy, vì đó là Lời được phán của Đức Chúa Trời, rằng, “Ngài phải nằm trong mộ ba ngày và ba đêm.” Vậy thì, Ngài không thể trở lại cho đến khi ba ngày đêm trôi qua. Rồi khi ba ngày đêm đã hết, Thánh Linh Ngài được thả ra. Nó đi thẳng đến linh hồn Ngài, rồi linh hồn Ngài trở lại và đem thân thể ấy lên, và làm cho ứng nghiệm điều Ngài đã phán, “Ta có quyền phò sự sống Ta. Ta có quyền lấy nó lên lại. Ta có quyền năng.”

5 Vậy thì, mỗi một người trong anh chị em đều có quyền năng, giống như vậy, bởi vì anh chị em là con trai và con gái của Đức

Chúa Trời. Và chính Thánh Linh mà ở trong anh chị em, sáng nay, Đức Thánh Linh mà ở trong anh chị em sáng nay, cùng Đức Thánh Linh ấy sẽ làm anh chị em sống lại. Vì thế, anh chị em có quyền làm cho chính mình sống lại.

⁶ Khi anh chị em chết, linh hồn anh chị em sẽ đi vào—vào... dưới bàn thờ của Đức Chúa Trời, không phải trong...ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Bây giờ, thần linh của anh chị em sẽ đi đến với Đức Chúa Trời, nhưng anh chị em không thể trở lại. Nên nhớ, trong Kinh Thánh, Nó có nói linh...“Những linh hồn dưới bàn thờ, kêu khóc, ‘Lạy Chúa, cho đến chừng nào, cho đến chừng nào?’” Và họ không thể trở lại cho đến khi những lời Kinh Thánh ứng nghiệm, và, giống như Đấng Christ, không thể trở lại cho đến khi lời Kinh Thánh ứng nghiệm. Rồi, sau khi, tất cả đã được thực hiện, mọi sự đau khổ đã chấm dứt, và các anh em đã đau khổ những việc giống như vậy, hoặc chúng ta đã phải chịu đựng như họ đã phải chịu đựng, và vân vân; thì, vào ngày đó, anh chị em sẽ biết chính xác nơi mình được chôn, thần linh của anh chị em sẽ được thả ra khỏi Đức Chúa Trời và sẽ đến với linh hồn.

⁷ Vậy thì, linh hồn là phần đó của anh chị em mà biết và hiểu, trí thông minh của anh chị em. Anh chị em còn nhớ khái tượng tôi đã có cách đây không lâu, hay là sự chuyển dịch nhỏ, đi vào trong nơi ấy và thấy những người đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Bây giờ, thần linh của anh chị em sẽ trở lại với thân thể đó, và loại—loại thân thể đó, linh hồn, mà là một thân thể không phải ăn và vân vân. “Nếu đền tạm thuộc về đất này hư nát, chúng ta có một đền tạm khác chờ sẵn rồi,” một thân thể thuộc về trời. Và với thần linh đó, và linh hồn đó và thân thể thuộc về trời đó, anh chị em sẽ sống lại thân thể xác thịt này trong Thiên hi niên tuyệt vời đó. Hiểu không? Anh chị em có quyền năng trong mình bây giờ, để làm điều đó, bây giờ, nhưng quyền năng ấy mà anh chị em có bên trong giờ này có thể làm nên một thế giới mới. Đức Chúa Trời không có những điểm nhỏ, yếu đuối, và những điểm lớn, mạnh mà đây quyền năng, sự chạm vào nhỏ ít nhất của Đức Chúa Trời là vô sở bất năng, đấy, sự chạm vào nhỏ, ít nhất của Đức Chúa Trời.

8 Vì thế, anh chị em biết đấy, vì vậy tôi đang cố gắng để anh chị em hiểu được bằng đức tin bây giờ, anh chị em biết rằng điều gì đã xảy ra với mình, như là một Cơ-đốc nhân. Anh chị em biết điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em đã từng giẫm xuống *đây* trong đồng bùn, với tất cả điều tồi tệ và tội lỗi, và say sưa, và cờ bạc, và—và các việc của thế gian.Ồ, ngay khi anh chị em tin rằng Đấng Christ tha thứ tội lỗi mình, anh em đã sống lại trên điều đó. Vậy thì anh em đang đi lên ở *đây*, đấy, trên tất cả điều đó. Tại sao? Bởi vì anh chị em tin rằng mình là Cơ-đốc nhân. Thế thì khi anh em tin nhận Đấng Christ, và Đức Thánh Linh đến với anh em, thì anh em có đức tin nơi Đức Thánh Linh, mà ban cho anh em quyền năng để vượt qua tất cả loại đời sống tội lỗi đó.

9 Ồ, bây giờ, điều duy nhất anh em phải làm, để vượt lên cao hơn thành sự chữa lành, là chỉ có đức tin nhiều hơn, chỉ—chỉ cần tiếp tục đẩy nó ra. Hiểu không? Và thế đấy. Bây giờ thế thì bạn bị đau ốm, và bạn không phải là một Cơ-đốc nhân, hãy trở nên một Cơ-đốc nhân ngay bây giờ, để quyền năng chữa lành đó sẽ đến trong bạn, bằng cách trở nên một Cơ-đốc nhân. Và điều đó sẽ ban cho anh em đức tin để vượt qua tội lỗi. Nó sẽ cho anh em đức tin. Và mọi sự mà anh em cần trong cuộc hành trình này, thì ở ngay trong anh em bây giờ. Và điều duy nhất anh em phải làm là có đức tin nơi Đức Chúa Trời, hầu cho tuôn chảy những điều tốt đẹp đó ra từ bên trong anh em, mà hiện có trong anh em, bởi Đức Thánh Linh. Anh em hiểu rõ điều đó bây giờ không? Anh em hiểu điều đó không?

10 Tôi tin Billy đã nói với tôi, tối hôm qua, gọi cho tôi và nói, “Hãy đến, sáng nay, đặc biệt vì một người đến, nghĩ rằng chúng ta đang có những buổi nhóm tuần này, về Bảy Ấn ấy.” Và họ mang đến một đứa trẻ bị đau, tôi nghĩ vậy. Và nếu có quý vị ấy ở đây bây giờ, thưa quý vị, xin nhớ, quý vị không thể...Đức tin của—của quý vị sẽ phải hành động vì đứa bé đó, nếu nó là—nếu nó là đứa bé sơ sinh, còn nhỏ.

11 Nhưng bây giờ xin để tôi lấy câu Kinh Thánh nữa, nếu được, chỉ một lát. [Anh Neville nói, “Cứ đọc đi, thưa Anh. A-men.”—Bt.]

¹² Chỉ nhớ, bây giờ, trong Phúc Âm chúng ta đọc qua trong chương thứ 16, tôi tin là, trong sách Công vụ, nơi mà Phao-lô và Si-la đã ở trong tù một đêm. Và họ bị đánh đập bởi vì họ đã đuổi linh ma quỉ ra khỏi cô gái bói toán. Và nó là...Và, cô ấy, chủ của cô ấy bèn giận dữ về điều đó. Và đánh họ, đưa họ vào trong tù. Và rồi khi họ làm điều đó, trong lúc Phao-lô và Si-la đang cầu nguyện, và Đức Chúa Trời đã sai đến một trận động đất và làm rung chuyển nhà tù.

¹³ Cai tù Phi-líp, là người đê lao, mà, thả những người tù của— của ông, thì đời sống của ông sẽ phải trả giá cho những người tù đó. Ông đã tuốt gươm ra và định tự tử, thì Phao-lô chạy đến và nói, “Chớ làm hại mình. Chúng tôi tất cả đều còn ở đây.”

¹⁴ Và người đê lao này đã có, nói, họ đã có ấn tượng nào đó về Phao-lô và những môn đồ ấy. Họ có thể hát những bài thánh ca. Họ có thể làm chứng, hay đã làm điều gì đó. Nhưng, bất kể đó là gì đi nữa, người ta biết rằng họ là những người thánh. Họ biết có điều gì đó khác biệt về những người đó. Bởi vì, một cách nhanh chóng, ông hỏi, “Tôi phải làm gì để được cứu? Tôi phải làm gì để được cứu?”

¹⁵ Bây giờ, Phao-lô nói, “Hãy tin Đức Chúa Jêsus Christ, thì người và cả nhà người sẽ được cứu.”

¹⁶ Thế thì, bây giờ, nếu tin Đức Chúa Jêsus Christ...Điều đó không có nghĩa là sự cứu rỗi của *người ấy* sẽ cứu được cả nhà. Nhưng nếu người ấy có đủ đức tin nơi Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi của chính mình, thì người ấy có thể có cùng đức tin như vậy cho người nhà mình. Và người nhà ông sẽ phải đến, đấy, giống như vậy.

¹⁷ Giống như Gióp đã tin, như tôi đã nói đêm nọ, tại một buổi nhóm, ở Georgia. Tôi nói, “Gióp, ông đã nói, ‘Bây giờ, ta không biết các con ta có phạm tội chẳng, nhưng nếu chúng phạm tội thì sao?’” Và Gióp có một việc phải làm, để trở nên công bình, đó là, dâng của lễ thiêu. Ông nói ông sẽ dâng của lễ thiêu, nếu con cái ông phạm tội, thì chúng sẽ được tha tội của chúng. Và đó là một việc tốt mà người cha đã làm. Đó là một người cha suy nghĩ tốt. Chúng ta cần có nhiều người cha ấy ngày hôm nay. Và Gióp

đã dâng của lễ thiêu. Điều đó xảy ra trước khi ông bị đặt trong hoạn nạn.

¹⁸ Nhưng khi con cái ông bị giết hết, và bầy chiên của ông cũng bị hủy diệt hết, và tất cả của cải ông, đều bị lấy đi, ông đang ngồi trong tro bụi phía sau nhà ông, gãi mình bằng mảnh sành.

¹⁹ Anh em có để ý, sau những ngày bị kịch của ông, khi Đức Chúa Trời bắt đầu phục hồi lại ông không? Nơi ông đã có mười ngàn gia súc, và vân vân, Ngài đã phục hồi gấp đôi. Và nhân đôi chiên của ông, và làm gấp đôi mọi thứ. Nhưng anh em có để ý không? Và Đức Chúa Trời cũng ban cho Gióp bảy người con của ông. Anh em có bao giờ nghĩ họ đã ở đâu không? Của lễ thiêu đó đã thay cho họ. Họ đã được cứu, trong miền Vinh hiển, đang chờ đợi ông đến. Ông ở với họ ngày nay. “Người và người nhà người sẽ được cứu.” Hiểu không? Vậy thì, Gióp có một việc cần phải làm, để trở nên công bình, là dâng của lễ thiêu.

²⁰ Anh chị em có một việc cần phải làm, để trở nên công bình, đó là, có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Vì, bởi đức tin anh chị em được cứu rồi, bởi đức tin mà anh chị em được chữa lành, bởi đức tin anh chị em có mọi sự mình có. Hiểu không? Chính là bởi đức tin, mà anh chị em tin điều đó. Vậy thì, “Hãy tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, và người và cả nhà người sẽ được cứu.”

²¹ Bây giờ, thưa quý vị, nếu quý vị có con nhỏ ở đây để được cầu nguyện cho, quý vị hãy tin, chính quý vị. Tôi ở đây ở đặt đức tin của tôi với đức tin của quý vị, và chúng ta sẽ cùng tin với nhau, rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho đứa bé đó.

²² Anh chị em biết đấy, chúng ta có trong chúng ta quyền năng để làm điều đó. Anh chị em có trong mình quyền năng để làm điều đó. Mỗi Cơ-đốc nhân có quyền năng để làm điều đó. Nhưng bây giờ nếu chúng ta có thể chỉ có...Quyền năng đó được điều khiển bởi một luật.

²³ Như tôi vẫn thường nói, nó giống như lực hút kiểm soát nước, bởi vì nó là một định luật. Lực hấp dẫn điều khiển dòng nước.

²⁴ Mặt trời được kiểm soát bởi—bởi trái...hay trái đất, sự quay của trái đất. Các bạn không thể chỉ làm cho mặt trời làm một

việc, rồi nói rằng, “Tôi nghĩ tôi muốn ngủ lâu hơn một chút. Hãy ngừng lại một giờ.” Nó sẽ không làm điều đó, bởi vì có một quy luật. Nếu các bạn làm việc theo luật đó, ồ, thế thì, mọi thứ sẽ ổn thỏa. Nếu các bạn đi ngủ đúng giờ, các bạn có thể thức dậy đúng giờ. Và nếu các bạn...

²⁵ Giống như chúng ta đã có Hồ Superior, Hồ Ontario, Hồ Huron, và tất cả những Hồ Lớn đó ở trên đây. Chúng ta có hàng vạn lần vạn mẫu đất ở Nevada, và California, và Arizona, và New Mexico, đang cháy trụi, vì thiếu nước, để đất nuôi sống bất cứ thứ gì. Anh em có thể nuôi cả thế giới, ngoài đó, nếu anh em chỉ có đủ nước này, tưới ở trên đây, dưới đó. Và những hồ sẽ không hề gì, bởi vì nó được nuôi bằng suối. Ngay khi mực nước giảm, nó tăng lên lại ngay, vì lực hấp dẫn giữ nó ở đó. Ồ, vậy thì, nếu anh em có thể làm việc theo luật hấp dẫn, anh em có thể lấy tất cả những Hồ Lớn này và nước của cả vùng ở đó, và nuôi cả thế giới, không người nào có thể bị đói. Nhưng anh em không thể ngồi ở đây mà nói, “Đúng thế. Tôi hiểu điều đó. Chắc chắn rồi.” Anh em phải đi làm điều đó.

²⁶ Thế đấy, luật pháp của Đức Chúa Trời cũng giống vậy. Luật pháp của Đức Chúa Trời là đức tin. Và chúng ta có đức tin ở đây, sáng nay, để chữa lành mọi bệnh tật, để làm bất cứ điều gì. Nhưng nó được kiểm soát bởi luật pháp, và luật đó là đức tin. Luật pháp của Đức Chúa Trời là đức tin. Chúa Jêsus phán, “Bất cứ điều gì các người xin, khi các người cầu nguyện, nếu các người có thể tin các người nhận được nó, thì các người có thể có được điều ấy.” Thế đấy. Vì vậy, chính đức tin điều khiển nó, và đức tin được ban cho chúng ta đúng như chúng ta cần nó. Bây giờ, chúng ta phải...Đức Chúa Trời phân bổ cho một số người trong chúng ta một số đức tin, một số đức tin khác. Đó không phải là quyền năng siêu nhiên tuyệt vời nào đó mà anh em có. Bởi vì, khi anh em trở thành một Cơ-đốc nhân, anh—anh em đã có quyền năng, nhưng anh em thiếu niềm tin vào việc vận hành quyền năng đó.

²⁷ Vì vậy, bây giờ, sáng nay, khi anh em đến để được cầu nguyện cho, hãy nhớ rằng, Kinh Thánh đã nói điều này. Điều này là thật. Gia-cơ 5:14, “Nếu có ai trong anh em, đau ốm, hãy để họ mời các

trưởng lão của hội thánh. Hãy để họ xúc dầu cho người đau, và cầu nguyện cho người ấy. Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ đau, và Đức Chúa Trời sẽ đỡ kẻ ấy dậy.” Đó là một lời hứa, nếu anh em tin điều đó. Do đó, hãy thấy rằng, sự chữa lành được phân bổ đến cho cá nhân.

²⁸ Điều đó đã xảy ra trong thời Chúa Jê-sus ở Na-xa-rét. Ngài không thể chữa lành dân chúng dựa vào—dựa vào đức tin của riêng họ. Ngài phán, “Ta có thể, nếu các người tin. Nếu các người tin rằng Ta có thể làm điều này, Ta có thể làm điều đó.” Nếu anh em có thể tin nó!

²⁹ Vì thế, một số người gán—gán quyền năng chữa lành vào trong một số người khác, những nhà truyền bá phúc âm. Không phải thế. Quyền năng của sự chữa lành ở trong anh chị em. Nó ở trong anh chị em. Họ chỉ đặt xe bò trước con ngựa. Nhà truyền bá phúc âm không có quyền năng để chữa lành.

³⁰ Chính Đức Thánh Linh có quyền năng để chữa lành, và anh chị em có Đức Thánh Linh. Đó là cây nhỏ mà anh chị em có, và mọi sự mà anh chị em cần thì ở trong anh chị em. Vì thế, cho nên, anh chị em cứ bắt đầu uống từ lời hứa của Đức Chúa Trời, nói rằng, “Đó là lẽ thật. Đức Chúa Trời đã phán Ngài chữa lành tôi. ‘Bởi lần roi Ngài mà tôi được chữa lành.’” Thế đấy. Anh chị em biết mình làm gì không? Anh chị em bắt đầu đẩy ra sự chữa lành, chỉ thế thôi. Hiểu không? Và rồi, những người khác có thể thấy những gì anh chị em có.

³¹ Vậy thì những gì nó là, “Đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đương trông mong, là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy.”

³² Tôi có thể trồng cây nhỏ đó ngoài đó. Tôi không nhìn thấy những quả táo, nhưng chúng có ở đó. Cây nhỏ đó biết chúng đang có ở trong đó. Vì thế nó cứ uống, đẩy ra và đẩy ra, vì nó biết, “Nó ở trong tôi. Tôi sẽ có nó mọc ra đây sau một thời gian ngắn. Hãy cho tôi một ít thời gian. Cứ cho tôi một ít thời gian.” Nó cứ tiếp tục uống. “Vâng, tôi biết những trái táo ở trong tôi. Tôi sẽ mang chúng ra, sau một thời gian ngắn.” Và điều trước tiên anh em biết, chúng sanh ra. Những trái táo mọc ra, bởi vì người ấy tin rằng chúng ở trong người.

33 Và nếu anh em tin rằng quyền năng của Đức Thánh Linh ở trong anh em, để chữa lành cho anh em, thì anh em có điều đó. Chỉ cứ đẩy ra. Hiểu không? Anh em có đức tin. Anh em không thể thấy những kết quả ngay lập tức. Anh em không thấy nó.

34 Vậy thì, hãy xem, Gia-cơ đã xưng công bình cho Áp-ra-ham bởi những việc làm của ông. Phao-lô đã xưng công bình cho Áp-ra-ham bởi đức tin của ông. Thế thì chúng ta nói gì, giữa hai điều này? Áp-ra-ham đang nói về những gì... Tôi muốn nói, Phao-lô nói về những gì Đức Chúa Trời đã thấy trong Áp-ra-ham. Và Gia-cơ đang nói về những gì người ta thấy nơi Áp-ra-ham. Hiểu không? Bây giờ, thấy chứ?

35 Do đó, Đức Chúa Trời biết điều ấy trước khi đưa trẻ sanh ra, rằng Áp-ra-ham có đức tin. Và Áp-ra-ham chứng minh nó với Đức Chúa Trời, bằng hành động giống như (ông) rằng đứa bé sẽ ra đời trong khi ông vô sinh. Ông không có con cái. Tử cung vợ ông đã chết, và ông thì vô sinh. Nhưng, tuy nhiên, ông biết, “Trong nơi nào đã có đứa bé.” Anh em biết đấy, ông cứ uống lời hứa, nương dựa vào *Bộ Ngực*, El-Shaddai vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nương dựa ở đó, uống, biết rằng Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho ông; biết rằng đó là một lời hứa, mà Ngài phải thực hiện điều đó.

36 Và chúng ta là con cái của Áp-ra-ham. Vì vậy chúng ta hãy dựa vào lời hứa của Ngài, và giữ ở đó, biết rằng Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều đó. Ngài đã phán vậy. Bây giờ anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

37 Thế thì hãy để người đầu xếp hàng ở trên đây một trong những phía này hay phía kia, những người mà muốn được cầu nguyện cho. Và nếu như chúng ta mời trưởng lão ở đây và xúc dầu cho họ, tôi sẽ cầu nguyện cho họ, và chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho hết thấy họ được khỏe mạnh. “Nếu các người có thể tin.”

38 Teddy, anh ở đâu? Hãy đi vòng quanh phía tay phải này. Tốt đấy. Và tôi muốn anh chơi đàn bài *Chỉ Tin Mà Thôi*.

39 Và trong khi họ đang đi lên, chúng ta hãy cúi đầu, những người còn lại trong cử tọa, và chúng ta hãy cầu nguyện cho những người đang đến.

40 Kính lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, chúng con mang đến cho Cha, sáng nay, trong Danh Chúa Jêsus Christ, nhân loại đau khổ, đau ốm, tội nghiệp này đang ở trong tình trạng bất hạnh, khủng khiếp này. Con tin Ngài, Chúa ôi. Con—con biết rằng Lời Ngài là thật. Chúng rất đúng! Chúng không thể sai trật, bởi vì Chúng là Lời Đòi đòi và mãi mãi của Đức Chúa Trời. Chúng có mọi quyền năng, giống như Đức Chúa Trời, bởi vì Chúng là một phần của Ngài. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng con.” Giờ này, chúng con tin điều đó, Chúa ôi, bằng cả tấm lòng, với tất cả linh hồn chúng con, với tất cả những gì có bên trong chúng con. Chúng con tin điều đó.

41 Và con đã cố gắng, trong cách đơn sơ, như một đứa trẻ, để đưa ra điều đó cho dân sự, hầu cho họ có thể hiểu và biết rằng Quyền năng của Đức Chúa Trời nằm bên trong họ. Nếu họ chỉ có thể có đức tin của họ và đi theo luật lệ của Đức Chúa Trời!

42 Đó là cách họ được cứu rỗi. Họ đến và ăn năn tội lỗi của mình, và chịu báp têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, theo Kinh Thánh này, Công vụ 2. Và lúc ấy Phi-e-rơ đã nói, rằng, “Các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Và Ngài đến đây, hoàn toàn chính xác, bởi vì Đó là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ.

43 Vậy thì, bây giờ, cũng giống như vậy, Cha ôi, chúng con biết là đúng, khi chúng con xúc dầu cho người đau, và cầu nguyện cho họ. “Lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau. Đức Chúa Trời sẽ đỡ họ dậy.” Lạy Chúa, xin cho mỗi người rời khỏi bàn thờ này, chung quanh nơi này sáng nay, thật sung sướng và vui mừng, biết rằng Đức Chúa Trời đã chữa lành họ. “Hãy đi, và được khỏe mạnh.” Vì chúng con giao phó họ cho Ngài giờ này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

44 Và nguyện xin mỗi người đều được chữa lành, và nắm bắt khải tượng, nó có nghĩa gì, giống như Áp-ra-ham, đã gọi những sự mà không có dường như chúng đã có rồi, dù kết quả có ra sao, điều đó không liên quan gì với đức tin. Kết quả chẳng là gì. Đức tin đã nắm giữ rồi. “Và đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đương trông mong, và bằng cố của những điều

mình chẳng xem thấy.” Lạy Chúa, xin làm cho nó thấm nhuần trong lòng họ, vì họ đang cần Ngài.

⁴⁵ Con hành động như tôi tớ hèn mọn của Ngài, để đứng ở đây cùng với những tôi tớ khác, và cầu xin Đức Chúa Trời đặt trong lòng chúng con vì những người đau này. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁴⁶ Người nào đó nói Anh Estle Beeler đã có trong tòa nhà. Và tôi tin rằng có một mục sư khác ở đây, người đã hướng dẫn cầu nguyện, sáng nay. Chúng tôi muốn mời tất cả mục sư truyền đạo ở đây, bất kể anh em là ai, mời các anh em lên đây và đứng chung quanh bàn thờ này với chúng tôi, chỉ một lát, một chút thôi, xin mời, các anh em. Và những người...Anh Ben, cảm ơn anh. Xin đến ngay và đứng ở đây chung quanh bàn thờ này ở đây, để chúng ta có thể cầu nguyện với những người này, đặt tay trên họ.

⁴⁷ Bây giờ, khi họ đàn bài hát. Và quý vị mục sư truyền đạo đứng vào chỗ của họ ở đây, để chúng ta, mỗi người, có thể đặt tay trên người đau.

⁴⁸ Chúng ta hãy xem, đi xuống qua ngọn núi nơi xa kia. Tôi thấy một Người đang đến, không khác bất kỳ người đàn ông nào. Ngài chỉ là một Người bình thường, hầu như tầm vóc nhỏ bé, khá yếu đuối. Khi chúng ta thấy Ngài, mắt Ngài nhìn xuống một—một quang cảnh xảy ra dưới thung lũng. Đó là các sứ đồ của Ngài. Họ có một cậu bé ở dưới đó, bị chứng động kinh, và không nghi ngờ gì họ đang nói, “Xin chữa lành nó, lạy Chúa! Xin chữa lành nó!”

⁴⁹ Nhưng, anh em thấy đấy, chỉ cần nói, “Xin chữa lành nó, lạy Chúa, xin chữa lành nó,” điều đó sẽ không đủ. Điều đó sẽ hoàn toàn không đủ. Phải có điều gì đó đằng sau đó, “Xin chữa lành nó, lạy Chúa, xin chữa lành nó.” Hiểu không? Và nếu tôi có thể làm cho anh em tin điều đó, và tin bằng cả tấm lòng của anh em, anh em sẽ được chữa lành, nếu tôi có thể làm cho anh em thật sự thấy khải tượng ấy.

⁵⁰ Bây giờ hãy nhìn, các môn đồ đang đứng đó, có lẽ đang lay động nó, có lẽ đẩy mạnh hơn, “Hãy tin điều đó, Anh ơi! Hãy tin điều đó! Ha-lê-lu-gia! Hãy tin điều đó! Xin chữa lành cậu ấy, lạy

Chúa! Xin chữa lành cậu ấy!” Nhưng ma quỷ ở ngay đấy, bởi vì hắn không thể tìm thấy có đủ đức tin để làm cho hắn lìa khỏi.

51 Nhưng ở đây một Đấng đi xuống băng qua đồi. Và chẳng mấy chốc con quỷ đó nhận ra rằng Người Đó có chút khác biệt so với những người khác! Hiểu không?

52 Bây giờ, đó là kiểu người mà chúng ta muốn ở cùng ở đó, giống như Đức Chúa Jêsus của chúng ta. Vâng. Không phải chỉ đến để trình diễn, nhưng đến trong tình yêu của Đức Chúa Trời chúng ta, biết rằng chúng ta được ủy thác để đi ra làm điều này. Đây là sứ mệnh của chúng ta.

53 Sau đó, khi Ngài bước đến gần người cha, tôi nghĩ đây là nơi bài hát này được viết ra, được sáng tác từ Lời đó, ông thưa, “Lạy Chúa, xin thương xót con trai tôi, vì nó bị quỷ ám khốn khổ lắm.” Nói, “Quỷ đã lăm phen quăng nó trong lửa, và làm gãy mòn, và vân vân.” Ông nói, “Tôi đã mang nó đến cho các môn đồ của Ngài, song họ không chữa lành nó được. Nhưng tôi—tôi—tôi nghĩ...”

54 Ngài phán, “Ta có thể, nếu ngươi tin. Bây giờ, Ta có Quyền phép trong Ta,” Ngài phán, “để làm điều đó, nếu ngươi có thể tin điều đó.”

55 Đức Chúa Trời có để cho những bệnh ung thư này ra khỏi những người đang ngồi ở đây sáng nay, mà đã bị nằm liệt giường vì bệnh ung thư, và bệnh bạch cầu, bệnh tật, đau ốm, liệu Đức Chúa Trời sẽ chữa lành họ và đi qua các bạn không? Chắc chắn là không. Không. Hiểu không? Vậy thì, Ngài không sai. “Ta có thể, nếu các ngươi tin.” Ngài đã nói gì?

Vì mọi sự đều có thể được, chỉ...

Bây giờ, Anh Tyler, hãy lên...?...

Bây giờ chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,

56 Bây giờ, khi tôi cầu nguyện, tôi muốn anh em đặt tay lên những người đó. Bất cứ thứ gì họ cần,...?...và đi ngay xuống hàng.

57 Anh Neville, anh xúc dầu, và các anh em...?...

58 Muốn mọi người, trong số khán giả, cúi đầu ngay bây giờ. Mọi người cầu nguyện hết sức.

Chỉ...

⁵⁹ Lạy Chúa, xin thương xót, con cầu nguyện, và chữa lành những người này, qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Trong Danh Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét...?...[Băng trống—Bt.]

⁶⁰ Rất nhiều người, dọc theo hàng, hãy nhìn xem họ, thấy phản ứng của họ như thế nào, thấy cách họ phản ứng với một hành động. Thấy không? Đó chỉ là một hành động như vậy, họ đứng dậy và tiến lên. Một điều nữa, là cách họ phản ứng với hành động mà họ đã làm. Sau khi họ đã đến chỗ để tin, rằng, khi họ được cầu nguyện cho, thì họ sẽ được lành, thế thì hãy xem phản ứng về hành động của họ.

⁶¹ Bây giờ, mục sư của chúng ta đã có một sứ điệp bổ ích cho chúng ta, tôi tin chắc, sáng nay.

⁶² Một điều tôi muốn đề cập chỉ trong giây lát, đó là một cô gái Công giáo đang đứng đó dọc theo bàn thờ. Vài ngày trước cô ấy ở trong nhà tôi, cô ấy và chồng cô ấy. Và tôi đã biết chồng cô ấy một thời gian. Và—và có điều gì đó xảy ra trong khi chúng tôi thực hiện một cuộc nói chuyện ngắn riêng.

⁶³ Đó là nơi chúng tôi có khả tượng. Đó là nơi chúng tôi...Tôi đã từng có nó ở đây trong nhà thờ, nhưng vừa mới ngủ dậy vào buổi sáng, và đại loại như vậy. Và vì vậy nó đã có ở trong đó.

⁶⁴ Tôi không hề nói gì, bởi vì cô ấy là một cô gái, một điều nữa, luôn được nuôi dưỡng trong một giáo hội Công giáo, và đại loại như vậy. Nhưng cô ấy đã đi nói chuyện cho mẹ cô ấy. Và trong thời gian đó, tôi nhìn thấy hình ảnh của mẹ cô. Nói cho cô ấy biết bệnh của mẹ cô là gì, và mô tả về bà ấy, và vẻ ngoài của mẹ cô ấy như thế nào. Dĩ nhiên, cô ấy đã đánh giá điều đó, nó có đúng hay không. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy mẹ cô ấy, trong đời tôi. Cô ấy biết điều đó.

⁶⁵ Và cô gái, sáng nay, đã đến trước bàn thờ ở đây và đứng, để tuyên xưng và tin nhận Đấng Christ là Cứu Chúa của mình. Cô ấy đã làm điều đó ở bàn thờ, sáng nay.

⁶⁶ Anh Neville, không biết, đã xúc dầu cho cô. Thật—thật Đức Chúa Trời làm việc! Xúc dầu cho cô ấy, cho người đau. Nhưng

hãy quan sát sự vận hành của Đức Thánh Linh. Bây giờ, cô ấy đã được xúc dầu, thực sự không đau ốm, nhưng được xúc dầu. Xem cách nó làm cho mọi thứ hoạt động đúng không? Cô ấy đứng như một Cơ-đốc nhân bây giờ, sau khi cô ấy đã trở thành những gì chúng ta tin là một Cơ-đốc nhân. Bây giờ, cô ấy nói, “Xin anh cầu nguyện cho mẹ tôi? Bà ấy bị đau.” Đó là cùng một người. Vì vậy, dầu xúc đã được bôi sớm.

67 Tôi nghĩ, thật thích hợp làm sao, điều đó, xem đây, một người nào đó vừa được cứu. Đấng Christ đã đứng về phía tất cả chúng ta. Đấng Christ đứng về phía tất cả chúng ta. Và ngay khi cô gái này trở nên một Cơ-đốc nhân, thì cô cũng muốn được đại diện cho người nào đó, tỏ cho thấy rằng Thánh Linh của Đấng Christ đến trong chúng ta khi chúng ta thực sự được cứu. Vậy thì, điều đó thực sự tốt đẹp. Tôi—tôi chắc chắn đánh giá cao điều đó, tâm linh Cơ-đốc tốt đẹp về sự tin cậy ấy. Bây giờ, chỉ cần nhớ.

68 Bây giờ, với người phụ nữ trẻ này, cô ấy đang ở đâu đó ở đây, và với một phụ nữ Công giáo khác đã đến. Và tôi muốn nói những lời này, ngay trước khi tôi giao buổi nhóm lại cho mục sư của chúng ta, hãy xem, là điều này:

69 Vậy thì, giáo hội Công giáo đã một thời giống như hội thánh này. Nếu anh em đi về và đọc Kinh Thánh, mà chúng ta tin, và anh em biết rằng giáo hội Công giáo là Giáo hội đầu tiên. Điều đó đúng. Nhưng nó đã đi cách xa những sự Dạy dỗ của Nó. Đây là sự dạy dỗ của giáo hội Công giáo. Nhưng, anh em thấy đây, họ có hơn sáu trăm cuốn sách khác mà các giáo hoàng và những người khác đã viết, mà đối với họ nó thật thánh giống như Kinh Thánh này.

70 Vì thế, thấy đó, đây là gì, các bạn đã không thay đổi. Những gì các bạn đã làm, chỉ là được cải đạo. Hiểu không? Bây giờ nếu các bạn lấy...Tất nhiên, tôi đoán có thể một số bạn, hai người họ, sáng nay, là phụ nữ. Có thể có một số đàn ông Công giáo đang ngồi ở đây.

71 Nếu các bạn quay lại với lịch sử của hội thánh, nếu các bạn có thể hỏi linh mục của mình, “Hành động của những sứ đồ này trong Kinh Thánh ở đây, là cách mà...Đó là những người Công giáo ban đầu chăng?” Ông ấy sẽ nói, “Vâng.” Và điều đó đúng.

Họ đã vậy. Vậy thì, họ, nhìn xem họ có loại tôn giáo gì. Họ nhóm lại trong nơi đờn sớ, nhỏ bé. Họ không bao giờ nói, “Kính mừng Ma-ri” hay là “Các cha của chúng con.” Đó là một truyền thống của giáo hội. Họ đã nói gì? Họ ngợi khen Đức Chúa Trời. Họ la lớn. Họ kêu khóc.

⁷² Hãy xem ở đây trong Công vụ 2, khi Sứ đồ thánh Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, cùng hết thấy nhóm nhau lại. Kinh Thánh cho biết họ nói tiếng lạ. Và họ la hét, và thậm chí hành động rất—rất được đầy dẫy Thánh Linh cho đến nỗi họ hành động như say rượu, và thậm chí đến nỗi thế gian bên ngoài đã hỏi, “Không phải hết thấy những người này say rượu sao?”

⁷³ Và lúc đó Phi-e-rơ, sứ đồ, Thánh Phi-e-rơ thánh thiện, khi ông đứng lên, và ông nói, “Hỡi những người nam và các anh em, những người này không say, nhưng họ được đầy dẫy Thánh Linh,” như là—như Kinh Thánh đã nói. Vậy thì, đó là giáo hội Công giáo ban đầu, theo như sự dạy dỗ của họ.

⁷⁴ Bây giờ, các bạn thấy đấy, sau khoảng hai trăm năm, những người quyền cao chức trọng bắt đầu đi vào nhà thờ. Lúc đó họ đã làm gì? Họ lập ra tổ chức đầu tiên tại Giáo hội nghị Nicene, s.c. 606. Họ đã làm...Khi Giáo hội nghị Nicene được tổ chức ở Nicaea, Rô-ma, họ bắt đầu lấy tất cả những người quyền cao chức trọng vào, và họ thật sự *đã hình thành* một giáo hội, và *đã lập nên* một giáo hội.

⁷⁵ Sau đó, nó đã đổ vỡ bốn hoặc năm lần. Họ đã đi—họ đã đi từ đó, đến giám mục; từ giám mục, đến giáo hoàng. Và từ đó, xuất hiện Chính thống giáo Hy Lạp và những giáo hội khác, cho đến khi họ tan rã, đến chỗ các bạn thấy nó ngày nay. Nó thật sự chia ra thành tất cả các loại.

⁷⁶ Nhưng những gì chúng tôi đang cố gắng làm, hỡi người bạn Công giáo của tôi...Hãy xem, chúng tôi cũng là người Công giáo, chúng tôi là những người Công giáo đầu tiên, ban đầu. Và hội thánh mà họ gọi chúng ta bây giờ, hầu hết, chúng ta được nhắc đến như Ngũ tuần, bởi vì chúng ta tin vào ơn phước Ngũ tuần.

⁷⁷ Đó là nơi mà giáo hội Công giáo đã được tổ chức. Và trong những tổ chức Ngũ Tuần của chúng ta, ngày nay, nếu—nếu thế gian này còn kéo dài năm trăm năm nữa, tổ chức Ngũ Tuần này

sẽ hình thức nhiều hơn giáo hội Công giáo Rô-ma hiện có ngày nay. Nó chỉ đang đi xa hơn, theo cùng một cách. Và khi họ tổ chức, họ lập một hội đoàn ra từ đó. Và sau đó họ chỉ trở thành hội phái, và những thành viên, và những linh hồn không được cải đạo.

⁷⁸ Với các anh em, và các chị em yêu quý của tôi, với tất cả các anh chị em. Như là một đấng tể của Đức Chúa Trời tôi không bao giờ nói điều này trước đây, trên thế giới, trong nhà thờ này, tôi chưa bao giờ nói. Nhưng là một tiên tri của Chúa, tôi nói với anh chị em, “Đây là Sự Sáng. Anh chị em hãy bước đi trong Nó.”

Đức TIN VIE61-0813

(Faith)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 13 tháng Tám, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org